

Шкілка

Шкілка – ділянка, де вирощують саджанці деревних і кущових рослин (дичок), які підлягають щелленню, тобто – окультуренню.

№3(26) 28.12.2006

ВІТАЄМО УСІХ З НОВИМ РОКОМ!!!

Інна Станіславівна

ЗАГУРСЬКА,

кандидат психологічних наук,

заступник декана соціально-психологічного факультету з навчально-методичної роботи

Наталія Федорівна

ПОРТНИЦЬКА,

заступник декана соціально-психологічного факультету з організаційно-виховної роботи

Напередодні новорічних свят ми бажаємо всім викладачам та студентам соціально-психологічного факультету психологічного комфорту, задоволення від спілкування з друзями

студенти навчилися радіти та бути щасливими (чи ж не милує око група студентів, які з радісними перemoжними вигуками біжать до аудиторії, яку «відшукав» деканат або староста-розвідниця?).

та колегами (навіть у ситуації боротьби за навчальні аудиторії, яка є вагомим фактором розвитку не лише вербальної, а й невербальної (!!!) комунікації). Щиро здійснюю здоров'я та гарної фізичної форми (її ж легко підтримувати, адже дуже часто у пошуках вільних аудиторій спринтерські забіги з перешкодами з першого на восьмий поверх, а якщо пощастиТЬ, то й вечірня пробіжка до іншого навчального корпусу є гарантією гарного здоров'я та відмінного настрою).

Прийнято бажати щастя, та здається, що наші

Не зважаючи на те, що в студентів та викладачів кафедри є два свята: Новий рік та кожен день, новорічне свято все ж сприймається по-особливому. Перед Новим роком ми всі задумуємося: що принесе нам рік, що минає і що принесе нам рік прийдешній.

Нехай для викладачів Новий, 2007 рік, стане часом успішної професійної реалізації, часом успіху – щоб принести в життя радість, також і часом епізодичних невдач – щоб робити сильнішим.

Нехай студенти теж знайдуть в Новому році те, що шукають: хтось – спарайті та кожен день, новорічне свято все ж сприймається по-особливому. Перед Новим роком ми всі задумуємося: що принесе нам рік, що минає і що принесе нам рік прийдешній.

З Новим роком!

Студенти соціально-психологічного факультету

Які бажання в Новий Рік живуть на факультеті?

Які думки плека декан у себе в кабінеті?

Про що шепоче лаборант, книжки склада у стоси?

Про що студенти день за днем діда Мороза просять?

Студенти мріють в Новий Рік забути всі невдачі.

Прокинутись, а в заліковці – відмінно, добре, здача!

Викладачі під Новий Рік – звичайні чародії, Достатньо вивчити предмет – їх магія подіє!

Про що шепоче лаборант, книжки склада у стоси?

Що на роботу в Новий рік прибігти не попросять!

Які думки плека декан у себе в кабінеті?

Щоб мрії кожного із нас жили на факультеті!

Вікторія Горбунова

ЗОРЕПАД НА СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОМУ

Нарешті закінчився період, коли напруга, ігноруючи всі закони Ома, висіла просто в повітрі, створюючи таємничу атмосферу і заражаючи таємницями все навколо. Нарешті всі таємниці розкрито і ми отримали новий заряд позитивних емоцій у підготовці до сесії, бо знову згадали, що всі викладачі окрім того, що систематично діляться з нами своїми знаннями, ще й іноді бувають звичайними людьми, які також вміють відпочивати і радіти життю.

Хочеться відмітити дуже сміливий виступ Світлани Коляденко з Петром Грицевичем та дійсно оригінальну концепцію танцю у виконанні Світлани Крамарчук та Артема Новицького, проте я все одно найбільше вболівала за Ірину Багінську та дівчат з Flash'y, тому що враховуючи час, виділений на репетиції, їх виконання було дійсно професійним.

Порадувало виконання поеми Олегом Мазяром та Ярославом Мойсієнком, яка прозвучала грізним застереженням всім представницям жіночої статі нашого факультету, та змусила задуматися не одну голову про те, чи так вже й треба переборювати той „синдром третього курсу“. До речі, Олег Мазяр – автор поеми.

Не можна не відмітити ту купу емоцій, яку приніс виступ Віталія Климчука та геройні моєї улюбленої казки – Аліси з Країни Чудес, гра яких значно підвищила їх референтність серед всіх, хто полюбляє рок музику, і не тільки її. Аліса Шакор написала музику спеціально для цього концерту.

А як органічно виглядала Ольга Янковська у факультетській команді КВН! Вони спромоглися підняти настрій залу, притихому і зануреному в романтику як блузу у виконанні Алли Весельської та Ігоря Сарнавського, так і чудової пісні у виконанні Людмили Фальковської та Андрія Левика. Правда, допоміг їм у цій справі і Володимир Капелюк зі своїм циганським табором, зірками якого були Дарина Петровська і Юлія Гвоздицька.

Та все одно, що б я не писала, кого б не хвалила, зізнаюся, що найкращим номером концерту я вважаю виступ Ольги Савченко та Володимира Павловського. Просто без коментарів.

Куди ж мені коментувати, коли це набагато краще зробили неповторне тріо ведучих, а саме Снігуронька, роль якої оригінально інтерпретувала Вікторія Горбунова, її Дідуся Мороз – Віктор Кириченко та маленький-миленький зайчик із зовнішністю Маргарити Войтко.

Концерт закінчився. Всіх привітали і нагородили. Виконавці пережили свої „розбори польотів“, відчuli що значить „вже виступити“, а я і досі думаю, чому ми не вміємо викликати „на біс“? Можливо тому, що ця імпровізація не „добре підготовлена“?...

Надія Дятел

ЗА ПАШТУНКАМИ

Вперше переживала концерт із закулісся. Відчуття та враження кардинально різняться від тих, коли сидиш в залі, лініво погойдуєш ногою і дозволяєш собі критичне сприймання та іронічні зауваження. В залі ти – споживач; за лаштунками – творець. А твориться за кулісами багато чого...

Спіtnілій, з бородою на шиї, ганяє лаштунками Дід Мороз. Де він – можна вгадати за хмаркою пилу та придушеними зойками: „Де сценарій? Де мікрофон? Де мішок?“

Всюди цигани та КВН-щики.

Зайчик тремтить від переживання. Лишень новорічна пісенька – і він energizer, стрибає по сцені та дзвінко оголошує номери.

Окремі учасники знаходяться в легкому неадекваті. Олег Мазяр намагається розвеселити стривожених Ірину Багінську та Світлану Крамарчук, які чимно посміхаються, здебільшого до жарту або через півгодини після нього.

Алла Весельська постійно підправляє щедро полаковану зачіску, а тому ледве відригає пальці від фортепіано у найвідповідальнішому акорді.

Анна Васильєва настільки боїться забути слова пісні, що змушує запам'ятати і, навіть, записати їх кожного, хто стоїть поряд.

Ольга Савиченко та Володимир Павловський не зупиняються у своїх рок-н-рольних тренуваннях. Уявіть все це на площі максимум у метр.

Аліса Шакор вчить Віталія Климчука: „Збиваєтесь – танцюйте! Всі подумают, що так і треба“.

А яка підтримка в закулісці! Всі хвилюються один за одного, підспівують, підтанцювують, піджартовують. Світлана Коляденко та Людмила Фальковська – найкращі вболівальниці. Варто повернути голову праворуч – ти зірка, тобі посміхаються, аплодують та демонструють такі варіанти невербальної підтримки, що описати їх слів не вистачає.

Наталія Портницька та Андрій Левик, відповідальні за дійство, – усюди. Того підбадьорити, цьому мікрофон увімкнути, подати сценарій, підказати слова, перехрестити перед виходом, а то й просто – випхати на сцену.

І от тебе виштовхують. „З Богом!“ – чується на пуття. Страшно. Але в залі Ви. Я Вас не бачу, темно. Але не почути Вас – неможливо! Це класно! З Новим Роком, з новим щастям!

Вікторія Горбунова

ВСЕУКРАЇНСЬКЕ СТУДЕНТСЬКЕ БРАТСТВО

1-3 грудня 2006 року відбулося VIII заплановане засідання Колегії Всеукраїнської студентської ради при Міністерстві освіти і науки України в Полтавському університеті споживчої кооперації України, в якому і я мала за честь взяти участь. На засіданні розглядалися актуальні на сьогодні питання, такі як: створення обласних студентських рад, впровадження Болонського процесу у ВНЗ України, впровадження проекту «Студентський гуртожиток» тощо.

На засіданні Колегії ВСР кожний студентський представник області України (були присутні 27 представників) мав можливість висвітлити проблеми студентів sameого регіону та визначити основні перспективи розвитку студентського самоуп-

равління в області.

Таким чином Колегія ВСР постановила прийняти до відома інформацію про створення обласних студентських рад, написати лист-звернення до Верховної Ради України з проханням включити у бюджет України 2008 року фінансування проекту «Студентський гуртожиток».

По закінченні засідання ВСР ми мали можливість познайомитись із славетним містом Полтавою: маєток Котляревського, музей Полтавської битви та найбільше враження справив маленький хуторок біля Диканьки, де ми спробували смачних полтавських галушок та ще раз послухали байок про Солоху.

Студентське самоврядування – це велика сила. Тільки ми можемо вирішити проблеми, які постають на нашому шляху. Давайте будемо працювати разом!

*Голова студентського братства
соціально-психологічного факультету
Ірина Мартинчук*

МУЗИЧНІ СТУДІЇ: “БАШНЯ ROWAN”

Музика. Почну з того, що слухаю я її достатньо довго і багато (якщо десь зовсім поблизу... це ще незрозуміло з того, що мене важко уявити без навушників) і вважається, що вибирати її я також вмію, але останнім часом це було доволі важко зробити, оскільки я визначила, що важливою деталлю в музиці є не гітара та ударні, а такі інструменти як, наприклад, скрипка та флейта. На мою думку, вони мають бути різкими, активними, саркастично-східними, іноді –

ніби щось дивне, загадкове промайнуло відчувається. Думаю, ви вже зрозуміли, що я знайшла бажане, і ім'я йому – “Башня Rowan”. Емоції, емоції, емоції. Кожна пісня наповнена емоціями, яких в нашому житті стає все менше – захоплення, захват, щастя. Відчуття світлого суму і ще... в кожній пісні своє, щось таке, що важко висловити словами.

Підкорює величезна кількість інтона-

цінічними, проте цій у голосі солістки – абсолютно відповідні й такими, що викликають пробіг мурашок по спині і дивне відчуття – цих інтонаціям скрипки, що ніби живе власним життям. Кожна емоція, думка, почуття – все може бути виражене голосом загадкової Тіккі Шельєн - солістки і авторки пісень. Також, дуже хочеться відмінити, що незважаючи на характер текстів та музики, можна говорити про величезний запас знань якими вона володіє, бо щоб писати ТАКІ тексти необхідно вміти неабияко користуватися своїми мізками та тим, що вони містять.

Отже, вам залишається лише звернутись до мене і дізнатись, що означає те саме наслідування...

Надія Дятел

ГОЛЛАНДСЬКИЙ ПСИХОТЕРАПЕВТ

Приїзд голландського психотерапевта Антона Шмідта, безперечно, став подією для факультету.

Цікаво, як виглядає «живий» психотерапевт, та що й з відносно далекої Голландії? Над цим питанням 2 листопада задумувались, певно, всі.

Виступ пана Шмідта залишив по собі двояке відчуття. Ми дізналися про те, як побудована система освіти в голландських університетах в загальному, а та-ж про те, як вчаться наші голландські колеги зокрема. Відверто кажучи, є над чим попрацювати нашим освітянам! Навчальна програма університету, в якому працює пан Шмідт, в першу чер-

гу, орієнтована на розвиток практичних умінь студентів-психологів (в галузі медичної психології). Студенти мають змогу обрати проблему, що їх цікавить і ґрунтовно вивчати її.

Оскільки спеціальність, яку здобувають там студенти, пов'язана не лише з психологією, а й з медициною, то для них обов'язковим є практика у госпіталях, психіатричних лікарнях.

Ця практика відбувається за градаційним принципом: складність зростає залежно від курсу, на якому вчаться студенти. Таким чином, до завершення навчання студенти оволодівають необхідними практичними знаннями медичного психолога.

І АБСОЛЮТНО не мають труднощів з працевлаштуванням!

Це те, чого так не вистачає нам.

Ярослав Мойсієнко

ПОЕЗІЯ

Ми граючи марнуємо свій час:
Ніхто насправді не врятує нас.
Ми похвилино витрачаємо життя
І наближаємо щоміті небуття.

Мине ще із десяток років,
А зробимо лише кілька кроків,
Що не відкриють нашої мети
Бо ще іти... іти... іти...

І ось ми стоймо на роздоріжці,
Вчепилися руками в своє збіожя.
Не можемо ми рушити ніяк –
Неначе скам'янілій наш кістяк...

Аліна Олексюк

На факультеті нашому
В час Новорічних свят
Бажання всі збуваються –
Чарівний зорепад!
Стриба біленський Зайлька.
Він звісточку несе
На хвостику пухнастому,
Що спрівдиться усе.
Усе можливо в Рік Новий –
Бажання загадай.
Прийде у гості Дід Мороз,
Вір в нього і чекай
Цінуй життя за миттю мить!
Люби наш факультет!
Обов'язково витягнеш
Щасливий свій білет

Слови – Вікторія Горбунова
Співати під мелодію "У лісі лісі темному..."

ПІТЕРАТУРНІ СТУДІЇ: СТІВЕН КІНГ

У когось це ім'я викликає відразу, у когось – тотальне несприйняття, комусь надзвичайно подобається його творчість, є фанати, які перечитали всі його книжки, і затягнули подих, чекають наступної: про що ж він напишє цього разу?

"Майстер хоррору" ... "Король жахів" ... "Штампувальник бестселерів" ... "Везунчик – нездара"

Це все про нього пишуть критики. Ім за це гроши платять.

Я ж не критик, я читач.

Єдине, що я можу сказати – його книги не залишають мене байдужим. Перш за все, Кінг для мене – зовсім не автор "жахів". Кров, перевертні, смерть, фобії, вампіри у його творах – лише антураж, форма, обортка, у яку загортують цукер-

ку. Головне – це те, що написано між рядками – власне кажучи, для цього люди і читають книги – для того, щоб відчути приховане.

Кінг для мене – це людина, яка вміє писати. Вміє писати так, як ніхто крім нього. Це людина, яка знайшла для себе ті слова, за допомогою яких вона спілкується зі світом.

Творчість Стівена Кінга – це розповіді про людей. Людей, які чогось бояться. Бояться темряви, бояться втратити розум, бояться боятися. Для мене шоком було усвідомити, читаючи, що є люди, життя яких зводиться до боротьби з власними страхами. Для них немає ні любові, ні роботи, ні дружби. Тільки страхи.

Але знову ж – таки, не лише на цю

тематику пише Стівен Кінг. Його тривають проблеми технологічної кризи людства ("Армагеддон", "Томмінокери"), питання, чому, якщо є Бог, у цьому світі котиться стільки зла ("Зелена міля"), проблема співвідношення хорошого і злого в людині: чому хорошим по своїй суті людям ТАК ПОДОБАЄТЬСЯ робити зло ("Темна половина"), проблема різниці між дітьми та дорослими: чому дорослі втрачають дитячу здатність безпосередньо, безоціночно сприймати навколишнє та довіряти власній інтуїції ("Воно", "Жереб Салема" "Безнадія").

Кінг спонукає мене задавати собі питання.

А також – шукати на них відповіді.

Яролає Мойсієнко

ШКОЛА ВИЖИВАННЯ ДЛЯ ПЕРШОКУРСНИКІВ

Відразу попередимо читачів: жирним шрифтом записані власні поради старшокурсників, а курсивом – те, що вони мали на увазі насправді.
радій, що ти вступив (а як ти радітимеш, коли випустишся!);
доклади максимум зусиль, щоб не вигнали (коли виженуть, можна буде заспокоювати себе тим, що ти докладав максимум зусиль);
люби та поважай себе та викладачів, боготвори декана (когось з викладачів ти будеш поважати, когось будеш поважати менше, когось не будеш поважати взагалі. Все дуже просто);
намагайся все здавати вчасно (намагайся, не намагайся... все одно нічого не вдається);
не злися сам і не зли інших;
не готовтися в останню ніч перед екзаменом (готуйся в передостанні);
звертай особливу увагу на фахові предмети: загальну та вікову психологію, психохідіагностику (не вір цій пораді, тому що "особливої уваги" зазвичай вистачає лише на те, щоб здати без проблем екзамени! Про знання ніхто не говорить. Вчись для себе, навіть якщо весь світ вчиться для викладачів і для оцінки. Якщо ти хочеш себе поважати);
будь активним у всіх сферах студентського життя (не захочеш бути активним сам – змусять інші);

Майбутні магістри психології

18 ВИДАТНИХ ПСИХОЛОГІВ

Герман Ебінлосус

М.М. Лангер

Кара Яперса

Торн-Дайк

Видатний психолог Басаєв

Айзан

Видатний психолог Д. Маклауд

Усон

Видатний психолог Еріх Фромма

Дьюон

Віра Кіндрапівна Кортило

МакДугалом

Семен Леонідович Рубінштейн

Дослідження Тітъкіна

гер. Манн Гель Мгольц

Б.Ф. Ломонов

Зігмундт Якобович Фройд

З колекції Віталія Климчука